

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2019, č. j. 42 Ad 31/2019 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, již brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2019, č. j. X.

[2] Stěžovatel s podáním kasační stížnosti nepředložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 4. 12. 2019, č. j. 7 Ads 408/2019 - 9, vyzval, aby ve lhůtě 14 dní ode dne doručení usnesení buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Součástí usnesení bylo též řádné poučení o tom, že pokud stěžovatel uvedené výzvě nevyhoví, bude jeho kasační stížnost odmítnuta.

[3] Usnesení č. j. 7 Ads 408/2019 - 9 bylo stěžovateli doručeno v pátek 6. 12. 2019. Lhůta 14 dní určená usnesením tak uplynula v pátek 20. 12. 2019 [srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 až 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)]. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval.

[4] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení o kasační stížnosti [s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. [n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně byl stěžovatel poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však splnění podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě (a ani do rozhodnutí soudu) nedoložil. Stěžovatel tedy i přes výzvu neodstranil nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti.

[7] Na tomto místě Nejvyšší správní soud uvádí, že podle ustálené soudní judikatury § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje opětovné přezkoumání nároku na dávku důchodového pojištění i přesto, že o tomto nároku již bylo v minulosti pravomocně rozhodnuto. Toto ustanovení limituje použití překážky věci rozhodnuté ve věcech důchodového pojištění. Stěžovatel tak může podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.

[8] Zároveň Nejvyšší správní soud dodává, že se nemohl zabývat tím, jaké důsledky mělo podání žaloby k Okresnímu soudu v Příbrami (civilnímu) ve vztahu k včasnosti návrhu na zahájení řízení o soudní přezkum rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2019, č. j. X, neboť nebyly naplněny podmínky řízení před Nejvyšším správním soudem – viz předchozí část odůvodnění tohoto rozhodnutí.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. ledna 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu